

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2008 [αιτήσεις του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-180/08 και C-186/08) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Αναγνώριση των διπλωμάτων — Σπουδές περατωθείσες σε «εργαστήριο ελευθέρων σπουδών» μη αναγνωριζόμενο ως εκπαιδευτικό ίδρυμα από το κράτος μέλος υποδοχής — Ψυχολόγος)

(2009/C 44/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι

Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ

κατά

Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης — Ερμηνεία των άρθρων 1, 2, 3 και 4 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ L 19, σ. 16) — Ερμηνεία των άρθρων 39, παράγραφος 1, 10, παράγραφος 1, 43, 47, παράγραφος 1, 49, 55, 149 και 150 ΕΚ — Υπήκοος κράτους μέλους που άσκησε νομοθετικώς κατοχυρωμένο στο κράτος μέλος υποδοχής επάγγελμα πριν και μετά την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοτιμίας των ακαδημαϊκών τίτλων που έλαβε σε άλλο κράτος μέλος — Προηγούμενη πραγματοποίηση, στο πλαίσιο συμφωνίας δικαιόχρησης, μέρους των πανεπιστημιακών σπουδών σε ίδρυμα μη αναγνωριζόμενο ως πανεπιστημιακό ίδρυμα από το κράτος μέλος υποδοχής — Πιθανότητα αποκλεισμού του εργαζομένου από την επαγγελματική του δραστηριότητα λόγω της άρνησης αναγνωρίσεως τέτοιων τίτλων

Διατακτικό

Οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους υποδοχής οφείλουν, δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισεως των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσεως που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, να επιτρέψουν σε υπήκοο κράτους μέλους, κάτοχο διπλώματος κατά την έννοια της ανωτέρω οδηγίας χορηγηθέντος από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, να ασκεί το επάγγελμά του υπό τις αυτές προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για τους κατόχους εθνικών διπλωμάτων ακόμη και αν το ως άνω δίπλωμα

— κατοχυρώνει εκπαίδευση παρασχεθείσα εν όλω ή εν μέρει από ίδρυμα κείμενο εντός του κράτους μέλους υποδοχής, το οποίο, κατά τη νομοθεσία του κράτους αυτού, δεν αναγνωρίζεται ως εκπαιδευτικό ίδρυμα, και

— δεν αναγνωρίστηκε ως ομοταγές από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) την 1η Οκτωβρίου 2008 — Arnold και Johann Harms ως αστική εταιρία κατά Freerk Heidinga

(Υπόθεση C-434/08)

(2009/C 44/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Arnold και Johann Harms ως αστική εταιρία

Εναγόμενος και εφεσίβλητος: Freerk Heidinga

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ⁽¹⁾, την έννοια ότι δεν συμβιβάζονται με την ως άνω ρύθμιση και είναι συνεπώς ανίσχυρες οι συμβατικές ρήτρες με τις οποίες εξωτερικώς πραγματοποιείται μεν πλήρης και οριστική μεταβίβαση δικαιωμάτων ενισχύσεως, πλην όμως κατά τη συμφωνία των μερών τα δικαιώματα ενισχύσεως εξακολουθούν να ανήκουν, από οικονομικής απόψεως, στον εκποιούντα, ενώ ο αποκτών, ως τυπικός δικαιούχος, οφείλει να ενεργοποιήσει τα δικαιώματα αυτά καλλιεργώντας αντίστοιχες εκτάσεις και να καταβάλει εξ ολοκλήρου στον εκποιούντα την εισπραχθείσα από τον ίδιο ενιαία ενίσχυση ή βάσει των οποίων μεταβιβάζονται στον αποκτώντα στρεμματικές ενισχύσεις κατά τρόπον ώστε, εν πάση περιπτώσει, να υποχρεούται, μετά την ενεργοποίηση και την εξόφληση της ενιαίας ενισχύσεως, να καταβάλλει περιοδικώς ένα μέρος αυτής (το μέρος που αφορά ατομικά την εκμετάλλευση) στον εκποιούντα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1.